ובשעה שנועל. ואסור לפתוח את הדלת כנגד [ק] המדורה בשבת כדי שתהא הרוח מנשבת בה ואע"פ שאין שם אלא רוח מצויה. ומניחין הנר של שבת על גבי אילן המחובר לקרקע ואינו חרשש: יח אכל מדינות ועיירות של ישראל תוקעין בהן שש תקועות בע"ש. ובמקום גבוה היו תוקעין כדי להשמיע כל אנשי המדינה וכל אנשי המגרש שלה: יט תקיעה ראשונה נמנעו העומדים בשדות מלחרוש ומלעדור ומלעשות מלאכה שבשדה, ואין הקרובין רשאין לינכס לעיר עד שיבואו רחוקים ויכנסו כולם בבת אחת. ועדיין החנויות פתוחות והתריסין מונחין. התחיל לתקוע שניה נסתלקו התריסין ונגעלו החנויות. ועדיין החמין והקדרות מונחין על גבי כירה. התחיל לתקוע תקיעה שלישית סלק המסלק והטמין הממטמין והדליקו את הנרות ושוהה כדי לצלות דג קטן או כדי להדביק פת בתנור ותוקע ומריע ותוקע [ר] ושובת: כ תקיעה ראשונה תוקע אותה במנחה. והשלישית קרוב לשקיעת החמה. וכן תוקעין במוצאי שבת אחר צאת הכוכבים להתיר העם למעשיהן. כא יוה"כ שחל להיות בע"ש לא היו תוקעין. חל להיות במוצאי שבת לא תוקעין ולא מבדילין. יו"ט שחל להיות בע"ש תוקעין ולא מבדילין. חל להיות לאחר השבת מבדילין ולא תוקעין:

אסור

א סור סימן רמ סע"ג סס:

לחם משנה

יט תקיעה ראשונה נמנעו העומדים בשדות וכו'. כתב הרב המגיד ומה שסמלו בפ"ק ויתבאר פ"ו וכו' קשיא דמה הוקשה לו ז"ל דכתב בשונג אינו מוהר לו לרדות אלא מזון שלא בעשרות ולא יותר אפי' בשיעור כמבואר לעיל בדברי רבינו ומפני כן אפלו בנמצא (דף נ: וקי"ז) בשבתא הדביק בשבת אם מותר לרדות יותר מג' טעדות אפילו בשיעור כדי שלא יבא לאיסור הקילה אז לא. וגרשה לומר דמה שאסרו ביותר ממזון ג' סעודות הוא משום קנס כדי שלא יבא לעשות במזיד ויאמר שוכח אני ומ"ש לפ"ז מה ששלל רב ביני הוא דמי אמרי' דקשיא ליה ביותר משלא סעודות אפי' שאסר דיבא לידי הקילה אז לא חז"ל דבנמצא לעיל אמרו והכא"ל לעולם לא אפשר כאן בשונג כאן במזיד לומר לא חפשוה כאן בשונג אינו מוהר לרחמיה דכיון דיבא לידי הקילה אז לא חז"ל דבנמצא לעיל אמרו והכא"ל לעולם לא אפשר כאן בשונג כאן במזיד לומר לא חפשוה כאן בשונג אינו מוהר לרחמיה דכיון ד

עבודה. הלכות כלי המקדש פ״ז

ה אין מתחין במקדש מכ״ש תקיעות בכל יום וכו׳. מגמה בפרק המליג. ומ״ש דתקלים (מגמה ג׳): יב ומ״ש כל מי שיביא קרבנותיו למקדש. מומן דמי שנסכים לזה וכו׳ עד לכל המוספין. שם (דף ל״ד) המתנה על התוקעות וכו׳ עד הנסכים. בפרק המזבח. ומ״ש ואם היה מעורב עשיר מטות ג׳. עמרונין ולוגו שמן ונתן דונמתו כמאר המוקעות מכל מעורב עני מינו ומ״ש ואין לוקחין לו מוקח של נדי. שמעתן הגדי ולכן מוקחין לו מוקח של נדי. ומ״ש כל היום כמוב עליהם מפני הכמאין ופירוש דבריו היום כמוב עליהם מפני הכמאין ופירוש דבריו כה נכון וכן פירש המגנה ובאר שם שיש פירוש אחר והוא כדי שלא ימצא מוקח מעמל קודם לכן לבעליו אז לתתיה לו ליומן ויבנה בו ואין מוקח מי׳. וכן כ״כ מהוס דל״ב. למה לכתוב שם היום יכתבו שם בעליו ודי. ובלמ״ד כתב על דברי רבינו לא כי אלא שאם ישאר מוכד ויבא לידי אחר ויגיעו מוקחו ואין לומר שהוא מפרש לפומו פי׳ אחר שבתב רבינו לפי׳ המגנה דל״ב מפי אחת ישאו אוכד דקאמר שאם יתבדע מיבעי ליה ומ״ש שהוא בהשגה הראב״ד ליום אחר במקום לידי אחר ושאר לומר שאם יגיעו ויאמר שהבד ממנו ויתבע מהשמונין איתיהו לו הדמים. שהן ויתלוו דמי המוקח שהוא יחר על המוקעות הכמלים ויחזירום לו וביום אחר יוציא מוקח ויעשה לו נסכים כדי מוקח מוקח. ומ״ש יש לשאול גם בהשגה זו גם בקודמת לשם דמה פי׳ רבינו לומר לא כי אלא הכיום פי׳ רבינו מפיקבו ג״כ: יג משלשים יום לשלשים יום וכו׳ עד דתקלים (מגמ׳).

הגול. בספ״ד דתקלים (מגמ׳): ומ״ש והשכר שמשתכר הקדש בשערים וכו׳. בפ״ד דתקלים (מגמ׳ ד׳) תנן ר״ש אומר מוקר מרומה קין למזבח מוקר נסכים ולכלי שרת רבי מרינה בן הכהנים אומר מוקר נסכים קין למזבח ומוקר הכלומה לכלי שרת וכתב שם רבינו עוד יתכבר לי בקרבן שאחר זה כי הנסכים היה הקדש משבבר בשם והיה מתקבן ממנו דמים יתרים והיה נקרלים מוקר נסכים ופסק רבינו כרבי מרינה. ויש לתמוה להא קי״ל הלכה כר״ע מתבירו ומשבר שמעמנו מקום דיין לדבי מרינה בן הכהנים היה מהמתה בתילי המקדש שפי הוה בקי מל״ש. ומ״ש ואין מקיצין לא המזבח בעולות שוף וכו׳ בפ״ק דשבועות (דף י״ב):

יד הבהנים מפני שהם עומדים על הכלפה. מתיד וכו׳ עד לסיכל ולשמרים. הוא ביאור המתנון שבתב בהלכה. בפרק ויש בספרי רבינו מבהון וכך צריך להגיה ומתי פרוכות

מלקה אותו במקלו ושורף את כסותו: ה זה שעל המשוררים הוא בורר בכל יום המשוררים שעומדים על הדוכן לומר שירה בפה. ועל פיו תוקעין על הקרבנות. אין פותחין במקדש מאחת ועשרים תקיעה בכל יום. שלש לפתיחת שערים. ותשע לתמיד של שחר. ותשע לתמיד של בין הערבים. ויום שיש בו קרבן מוסף מוסיפין תשע על קרבן מוסף. ואם חל ראש השנה להיות בשבת שיש שם שלשה מוספין אין תוקעין לכל מוסף ומוסף בפני עצמו אלא תוקעין תשע בלבד לכל המוספין: ו בערב שבת מוסיפין שש. שלש להבטיל את העם מן המלאכה ושלש להבדיל בין קדש לחול. וברגל מוסיפין שלש לפתיחת שער התחתון והוא שער עזרת נשים וג׳ לפתיחת שער העליון הוא שער נקנור ולמה נקרא שער עליון לפי שהוא למעלה מעזרת נשים. וכן תוקעין שלש למילוי המים שמנסכין בחג ואין תוקעים למלוי המים בשבת. ותוקעין ג׳ על נבי המזבח בשעה שמנסכין המים. וכל התוקעים שתוקעים על הקרבנות מתחת יד זה שעל המשוררים וברשותו וכל אלו התקיעות בחצוצרות הן: ז זה שעל הצלצל הוא המעמיד כל המשוררים על פי כלי שיר שסועדין עם הלוים כמו שביארנו: ח זה שעל הפייסות הוא מפים בין הכהנים בכל יום עד שיהיה כל איש ואיש עושה מלאכתו שזכה בה בפיים. וד׳ פעמים היו מפיסין בכל יום ובהלכות תמידין אבאר כיצד היו מפיסין: ט הממונה שעל הקינים הוא שפוסקין עמו שימכור הקנים לקרבנות כך וכך בסלע וכל מי שהוא חייב תורים או שני בני יונה יביא דמיהם למקדש. וזה הממונה נותן הקינים לבעלי הקרבנות ועושה חשבון עם הנזברין ונותנין לו. *משלשים יום לשלשים יום פוסקין עמו השער. ואם הוזלו הקינים מספיק כשער הזול ואם הוקרו מספיק כמו שפסקו עמו שיד הקדש על העליונה. וכן קן שנמצא פסול או שנפסל קודם שיקרב נותן אחר תחתיו: י זה שעל החותמות הוא שמקבל דמי הנסכים ממחייבי נסכים ונותן להן חותמות וזה שעל הנסכים הוא שמוכר הנסכים: יא כיצד ארבע חותמות היו במקדש. האחד כתוב עליו ענל. והשני כתוב עליו זכר. והשלישי כתוב עליו נדי. והרביעי כתוב עליו חוטא: יב כל מי שיביא קרבנותיו למקדש נותן דמי הנסכים לזה הממונה על החותמות ונותן לו חותמות כמנין הקרבנות שלו ואם היה מצורע עשיר נותן לו חותם אחד שכתוב עליו חוטא והלה הולך בחותמות שבידו לזה הממונה על הנסכים ונותן לו נסכים כמניין החותמות וכמ״ש בהן ולערב באים זה אצל זה מוציא את החותמות ומקבל כנגדן מעות אם הותירו המעות הותירו להקדש ואם פחתו המעות ישלם זה שעל החותמות מביתו. מי שאבד חותמו ממתינין לו עד הערב אם מצאו במעות יתר בדי חותם שמוען נותנין לו ואם לאו אין נותנין לו. ושם כל היום כתוב על החותם מפני הרמאים שלא ישהא החותם אצלו *עד שיוקרו הנסכים: יג משלשים יום לשלשים יום פוסקין שער היין והסולת עם הממונה על הנסכים אם הוקרו נסכים מספק להן כמו שפסקו עמו. ואם הוזלו מספק להן כשער הזול. והשכר שמשתכר ההקדש בשערים אלו הוא הנקרא מותר נסכים ולוקחין בו עולות לקין המזבח ואין מקיצין את המזבח בעולות עוף שאין בקרבנות הציבור עוף: יד הכהנים מפני שהן עומדין על הרצפה תמיד ואוכלין בשר הרבה ואין עליהן בגדים בשעת העבודה אלא חלוק אחד הם חולין במעיהן. לפיכך מעמידין ממונה אחד שיהיה מבקר אותן ומרפא כל תחלואיהן

משנה למלך

ה דתקלים (מגמה ג׳) יב ומ״ש כל מי שיביא קרבנותיו למקדש. מומן דמי שנסכים לזה המתנה על המוקעות וכו׳ עד לכל המוספין. שם (דף ל״ד) מטות ג׳. עמרונין ולוגו שמן ונתן דונמתו בסאר המוקעות מכל מעורב עני מינו שמעתן הגדי ולכן מוקחין לו מוקח של נדי. ומ״ש כל היום כמוב עליהם מפני הכמאין ופירוש דבריו היום כמוב עליהם מפני הכמאין. שם בהשגה ע״ש שבתוך הבן היו שם שמנה עתון להכיל אלא עשרון אחד כמו שבתבתי לעיל ולכן מוקחין לו מוקח של נדי. ומ״ש ואם היה מעורב עשיר מטות ג׳

ר כל כו בסם פרק״ח ז תוספת ורמ״ם בסוף פרק כ׳ דשבת ורבי ירוחם בסלן ד׳ וסמגיד בסם ס״ר הכרכ״ן ובהרשב״ן ס״ב ד׳ מרדכי פסור : ל מרדכי פפ״ב דשבת ורשב״ם ב אבלי כלקח ג ברכות כ״ז ד׳ כי׳ ובסן ברמה מרדכי רבי יוסף ה כרמ״ם שם ובהרשב״ן שם ומלמיד רבי יוסף שם ורבי׳ ו מרדכי פפ״ב. דאמה בשם בבחוסים ז אבלי כלקח

נתיב חיים

ס) בס״א ס״ק כ״ה. ולין לקבל : נ״כ כנר מרכ״מ ולפיר רבותא :

אשל אברהם

א) מוהרש״ל. ובספר מלבי רבב כוכים בדשיות מלאכה לא בחמין מקבלת שבת בעמוד זכן מבחר בגדולת מרדכי ובבלבן מהר״ם מקפון ובפסקי רא״מקרמי מי׳ פ״ם. אבל מיעוט אלא בתפלה מתורגן בתלמוד ולין מסכיון כזה אחר כרוב כיון שבות בעמוד :

תום מוסר

למבילה וכך דלא אלון ועמ״ש בחידושינו למס׳. שבת דף כ״ד

לבושי שרד

סק״ב (י) הלא״ר מכרן. ר״ל בפמיף כ׳ מסברת אחר הלקח ואם מברך קבלה שבת. ולבם לא מברך תפלה ותמה : ס״ק כ״א (י) ולא גרע מ״ל. כיון דמפ״ב בס״ק פ״ו : שם (י) ומין בס״ב ס״ע. ר״ל דמבחר בם נאמרי אולם אחר בתר בל מינות לשם אחר כתפלה בתקום שבתות אלקות לא מי כרבם בשבלה תפיס אלון שבת אבל שם מדר מיומר. ר״ל ולריך לשם כי תפלים. אחר מבחר מיומר לו ובריתו אמר בפמיף. ר״ל בלריך בברדים ר״ל בפיומר לבם. שבת אלון בירך בל בר אחר ובמבחר מיומר ר׳ לברך מבים בתפלת בירך בל בר בתקום תפלה בזה אלון לריך לברך בבחר בחרדים : שם אבל אחון בתפלתקון. זכו מבין בפ״ם ור״ל מי אמרלים בתפלת רב ונם לין אלון בזה בתקום שם אלון מקום כלל לברך : שם בפמיף ס״ע נראה ר״ל בפיף פ״ו ובזיון בס״ק ע״ו בשם הרמ״ל מבחר בלריך לברך בתפלת אלון מקום ר״ל בלריך לברך בבחר בחרדים : שם אבל אחון בתפלתקון. זכו מבין בפ״ם ור״ל מי אמרלים בתפלת בחרדים אם אלון בזה בתקום אלון אלון ל

אלא לענין תחילה • קשה דמקום שיטורא פורתא דהוי כהרף עין לא הוי ליה למיפסק כר' יוסי וליכא למימר דכהרף עין דר' יוסי ליט מיד אחר בין השמשות ומתאחר הרבה אחריו ת"כ(ג) הא דאמר רב יהודה ס' בין השמשות דר' יהודה לרבי יוסי כהרגים מובלים בו מאי איריא בין השמשות אחר בין השמשות דר' יהודה נמי כהרגים מובלים לר' יוסי וי"ל דליט מתאחר כל כך שיעור מבילה ביניהם ת"ל כפסק הוה להם אם הוה מתחיל מיד אחר דר' יהודה לו מתאחר הרבה ולהכי איצטריך למיפסק דלא אחלי כהרגים תרומה עד דודאי אלים בין השמשות דלרבי יוסי:

אלא לאבילת תרומה דלא אכלי כהנים תרומה עד דשלים בין השמשות דר' יוסי א"ר יהודה אמר שמואל "כוכב אחד יום שנים בין השמשות שלשה לילה תנ"ה כוכב אחד יום שנים בין השמשות שלשה לילה א"ר יוסי(ה) לא כוכבים גדולים הנראין ביום ולא כוכבים קטנים שאין נראין אלא בלילה אלא בינונים א"ר יוסי בר' זבידא יהעושה מלאכה בשני בין השמשות חייב חטאת ממה נפשך א"ל רבא לשמעיה יאתון דלא קים לכו בשיעורא דרבנן ארשימשא אריש דיקלי אתלי שרגא ביום המעונן מאי במתא חזי תרנגולא בדברא עורבי אי נמי אדאני: ת"ר שש תקיעות תוקעין ערב שבת ראשונה להבטיל את העם ממלאכה שבשדות שניה להבטיל עיר וחניות שלישית להדליק את הנר דברי ר' נתן ר' יהודה הנשיא אומר שלישית לחלוץ תפילין יושוהה כדי צליית דג קטן או כדי להדביק פת בתנור ותוקע ומריע ותוקע ושובת אמר רשב"ג מה נעשה להם לבבליים שתוקעין ומריעין ושובתין מתוך מריעין תוקעין ומריעין הוו להו חמשה אלא שתוקעין ותוזרין ותוקעין ומריעין ושובתין מתוך מריעין מנהג אבותיהן בידיהן מתני ליה רב יהודה לרב יצחק בריה שניה להדליק את הנר כמאן לא כר' נתן ולא כר' יהודה הנשיא אלא שלישית להדליק את הנר כמאן כרבי נתן תנא דבי רבי ישמעאל יששׁ תקיעות תוקעין ע"ש התחיל להקוע תקיעה ראשונה נמנעו העומדים בשדה מלעזור ומלחרוש ומלעשות כל מלאכה שבשדות ואין הקרובין רשאין ליכנס עד שיבואו רחוקין ויכנסו כולם כאחד ועדיין חניות פתוחות ותרסין מונחין התחיל לתקוע תקיעה שניה נסתלקו התרסין וגנעלו החניות ועדיין חמין מונחין על גבי כירה וקדירות מונחות על גבי כירה התחיל לתקוע תקיעה שלישית סילק המסלק והטמין המטמין והדליק המדליק ושוהה כדי צליית דג קטן או כדי להדביק פת בתנור ותוקע ומריע ותוקע ושובת (א"ר יוסי *(בר) חנינא שמעתי שאם בא להדליק אחר ששׁ תקיעות מדליק שהרי נתנו חכמים שיעור לחזן הכנסת להוליך שופרו לביתו אמר לו *אם כן נתת דבריך לשיעורין אלא מקום צנוע ישלו לחזן הכנסת בראש גגו ששם מניח שופרו לפי שאין מטלטלין לא את השופר ולא את החצוצרות והתניא שופר מטלטל וחצוצרות אינם מטלטלין אמר רב (*יוסי) לא קשיא כאן ביחיד כאן בצבור א"ל אביי וביחיד למאי חזי הואיל וראוי לגמע בו מים לתינוק

ממלאכה ואמר גמרא מתניתין דלא כר' יהודה דתניא רבי יהודה אומר הפותח אל יפתוח מבבר ומסוגר אל יוסיף על ט"ז ומפרש במאי פליגי ר' יהודה סבר תקיעה תרועה תקיעה אחת היא ואם ג' להבטיל את העם ממלאכה טון תקיעות למה היה ר' יהודה מתחיבם כאחת: **והתניא** שופר מטלטלין כו' • תימה לר"י הא ת"ל הא דקרי לטלטל שופר הייט לעורך גופו לו לעורך מקומו דמתמה לגל לפי' ר' שמעון אסר כמו שאפרש בסמוך דשופר מלאכתו לאיסור הוא ובריתא דלטיל דאסר להגיעו הייט מתמה לגל והוי כמו מרא שלא יגבה בפרק כל הכלים (לקמן דף קכד:) דהייט טלטול שלא לעורך ואומר ר"י דמסמע ליה דאסר בברייתא דלטיל אפי' לעורך גופו ומקומו מדקתני לפי שאין מטלטלין ולא קתני לפי שאין מלגיעין וא"ת וכיון דאיירי הכא הא דמטלטל שופר הייט לעורך גופו א"כ תטלרות אמאי אין מטלטלין וי"ל דתטלרות מוקלה יותר משופר כמו שאפרש בסמוך ומיהו מתוך פירוש הקונטרס משמע דשופר הוי מלאכתו להיתר: הא

*) לפנים הגי' שם כיוצא בו כתוב כתוב כתוב ופירש"י ד"ה מכל' שבת עוד ג' אמרת מיי' פ"ח מכל' שבת הלכה ד' ופירש"י ד"ה מכל' שבת עוד ג' אמרת כיוצא בו. **) וכן בספר דברי יוסף מכות ג"כ מסתא זו בשם ר"ם כ"י.

רבינו חננאל

הייא התרצה לראות בארה של מרים ישלה בראש הכרמל ויצאה ויראה בפין כברה בים והוא בארה של מרים אמר רב יהודה אמר רב מעין המשלל מפרר זה היא בארה של מרים: ואמרי' בתר דשלים ביה"ש דרבי יהודה מתחיל ביה"ש דר' יוסי הלכך לר' יוסי בבין השמשות דרבי יהודה מובלין הכהנים בו דהא עדיין לא הערב השמש ולכשיעריב השמש לר' יוסי נפחדו א"ר יוחנן הלכתא כרבי יהודה לענין שבת דאמר משתשקע החמה קודש היום והלכתא כר' יוסי דאין כהנים מבלי יום שכלין בתרומה עד שלים ביה"ש דר' יוסי אמר רב יהודה אמר שמואל תניא נמי הכי ר' יוסי אומר כוכב א' יום ב' ביה"ש ג' לילה ולא כוכבים גדולים הנראים ביום ולא כוכבים קטנים שאין נראין אלא בלילה אלא בינונים: ירושלמי בתחלת ברכות כמה כוכבים יצאו ויהיה לילה ר' פינחס בשם ר' אבא בר אבא כוכב א' ודאי יום שנים ספק ג' לילה: ואמרי' הדא דתימר באילן דלית אורחיהן למיחמי ביומא ברם באילין דאורחיהן למיחמי ביומא לא משערינן בהו א"ר יוסי בר אבין ובלחוד דתיתמן תלתא כוכבים בר מן*) חד כוכבתא • אמר לה רבא לבני מדוראא**) אתון דלא קים לכו בשיעורא דרבנן אראיכא שמשא בריש דיקלא אדליקו שרגא. פירוש אדליקו שרגא. ביום המעונן בפתא חזי תרנגולא אימתי עיילי בקנייהו בדברא חזי עורבי אימתי עיילו בקנייהו א"נ אדאני פי' ירקות השדה הן ידועין העלין שלהן בטוקר מתפתחין ומתפשטין ומבין השמשות מתכוצין ונראין כמתומין: העושה מלאכה בשני בין השמשות בע"ש ובשבת חייב חטאת • מסה נפשך אי ביה"ש יום הוא הנה נתחייב במלאכה שעשה בשבת אם לילה הוא נתחייב במלאכה שעשה בע"ש: ת"ר ר' תקיעות תוקעין בע"ש תקיעה אחת להבטיל המלאכת שבשדות שניה להבטיל מלאכה שבעיר ושבתעיות שלישית להדליק נר דברי ר' נתן ר' יהודה הנשיא אומר שלישית לחלוץ את התפילין כו' תנא דבי שמואל ר' תקיעות תוקעין ע"ש התחילו לתקוע ראשונה נמנעו הכל מלחרוש ומלעדור ומלזרוע ואין הקרובים נכנסין עד שיגיעו רחוקים הגיעו רחוקים נכנסו הכל ועדיין חניות פתוחות ותרסין מונחים. תקע שניה נסתלקו התרסין וגנעלו החניות ועדיין חמין מונחין ע"ג הכירה תקע שלישית סילק המסלק והטמין המטמין הדליק המדליק ושוהה כדי צליית דג קטן ובשאר כל הכלים אם הדליק אחר ששׁ תקיעות מדליק שהרי נתנו חכמים שיעור לחזן הכנסת להוליך שופרו לביתו אמר לו אם כן נתת דבריך לשיעורין אלא מקום צנוע ישלו לחזן הכנסת בראש גגו ששם מניח שופרו לפי שאין מטלטלין לא את השופר ולא את החצוצרות והתניא שופר מטלטל וחצוצרות אינם מטלטלין אמר רב (יוסי) לא קשיא כאן ביחיד כאן בצבור א"ל אביי וביחיד למאי חזי הואיל וראוי לגמע בו מים לתינוק

הגהות הב"ח

(ה) גמ' אמר רבי יוסי כו' אחין לא לא טוכבים: (ג) תוס' ד"ה מלא וכו' ת"ל הא דאמר:

הקשה ה"ר פורת דכשבת גופיה הוה מלי למיקנא הלכה כר' יהודה בע"ש וכר' יוסי בשלמא שבת וכן לענין תרומה הוה מלי למימר הלכה כר' יהודה לענין מבילה וכר' יוסי לענין אחילה ומרלה לר"י דליתא ליה לאמוראין רבותא דאפי' בשבת דמתיר מיקל ר' יוסי וקרי לעשות מלאכה בבין השמשות דר' יהודה ואפי' בתרומה דקיל משבת לו בתרומה דרבנן ממתיר ר' יוסי דלא אכלי כהנים עד דשלים בין השמשות דיליה:

רבי יהודה הנשיא אומר שלישית לחלוץ כו' • פירש"י ורבינו דלהדליק את הנר וכן משמע דלא פליג אתרבי קמייתא ושוב דאמר בסמוך שניה להדליק את הנר כמאן לא כר' נתן ולא כר' יהודה הנשיא ולימא למימר נמי דאף לחלוץ תפילין קאמר ומדליק נמי בשלישית מדקאמר אלא ג' להדליק את הנר כמאן כר' נתן משמע ולא כר' יהודה הנשיא וקשה דבסמ"ע ד' מיתות (סנהדרין דף פח: וסס) גבי שחלה ר"א ואותו היום ע"ש היה וכבנם הורקטס בו לחלוץ תפילין נער בו אבין ולא בנזיפה א"ל האיך מניחין איסור מבילה ומוסקין באיסור שבת אלמא הדלקת נר קודם לחלילת תפילין וי"ל דשאני התם דמקום תוליו איחרו מלהדליק את הנר לפי שהיו מרודין בו עד שהיה סמוך לחשכה ולכך אמר יעסוק באיסור מבילה קודם ואחריכה מסם יש ראיה דחלילת תפילין קודמת מדרלה הורקטס לחלון תפילין קודם הדלקה ומסתמא היה יודע שכך היו רגילין לעשות:

ששׁ תקיעות • כמו שפירש בקונטרס שהיו תוקעין תקיעה תרועה תקיעה אע"ג דקאמר משמע לקמן דשלש רלשונות תקיעות הן דקתני התחיל לתקוע תקיעה שניה ולא דווקא נקט תקיעה וכן מוכיח בפרק החליל (סוכה דף נו: וסס) דתנן אין פותחין מכ"א תקיעות במקדש ואין מוסיפין על מ"ח תקיעות ותקיע בתוכן מ"ח שלש להבטיל את העם ממלאכה ובשבת ת"ר ר' יהודה אומר הפותח אל יפתוח מבבר הפותח אל יוסיף על ט"ז ומפרש במאי פליגי ר' יהודה סבר תקיעה תרועה תקיעה אחת היא ואם ג' להבטיל את העם ממלאכה טון תקיעות למה היה ר' יהודה מתחיבם כאחת: שמעון אסר כמו שאפרש בסמוך דשופר מלאכתו לאיסור הוא ובריתא דלטיל דאסר להגיעו הייט מתמה לגל והוי כמו מרא שלא יגבה בפרק כל הכלים (לקמן דף קכד:) דהייט טלטול שלא לעורך ואומר ר"י דמסמע ליה דאסר בברייתא דלטיל אפי' לעורך גופו ומקומו מדקתני לפי שאין מטלטלין ולא קתני לפי שאין מלגיעין וא"ת וכיון דאיירי הכא הא דמטלטל שופר הייט לעורך גופו א"כ תטלרות אמאי אין מטלטלין וי"ל דתטלרות מוקלה יותר משופר כמו שאפרש בסמוך ומיהו מתוך פירוש הקונטרס משמע דשופר הוי מלאכתו להיתר: הא

רב נסים גאון

ובזמן שהוא נדוש יכול ס' אע"פ שמן הלח לא יכול אלא ארבעים נפקא לן מינה הא דאביי שתנדוש על פי הסדרה הוא שליש סה שתבילנו כלל הטרה: **במאי קמיפלגי** **) בפלוגתא דר' אליעזר והורקנוס בנו • תמצא פירוש דבריהם בסוסכת פתהדרין בפרק ד' מיתות (דף מח) תניא כשחלה ר' אליעזר שרעתו של אבא נפרפה אמר לו דעתך ודעת אמך נפרפה היאך מניחין איסור מבילה ושוקקים באיסור שבת מבר ר' אליעזר הדלקת הנר שהוא איסור מבילה קודמת לחלילת תפילין שהוא איסור שבת ודריך להקדים הדלקת הנר ואמר בן הלוי הקונטרס [illegible]

גליון השס

נסתרא הוסה בי' גליון דג. מי' כרן בפיקין מכל' מוסה דף י ע"ב:

[מלטטת] פי' ביפס רש"י ד"ס מריפין

[ל"ל ברבי]

[מגילה יח: ביצה יד. כ"ב. תולין ע. כ"ב:]

[ל"ל יוסף]

הבא נמי מבלבלי. ורבא סלקא דעתך דכי נטמאו מעיקרא בפני עצמן אין מטיל להן השקה אלא בפני עצמן השקה ה"ל אלימא ממין לתה לי טעמא דמבלבלי כי נמי קפי פרי מלעיל סלקא להו השקה כדלתשכחן בפרק התערובת (זבחים עח:) גבי יין וחלב לחן אין תולין בדרך היין עוברים המים אל גוף האדם ומלחה לו מבילה וגרלה דלא קשה מידי דלא דמי דולחי לגבא דגברא לו לגבא דמנא מחלחלי בהו מיא לאכל דרך השקה לא: **אבל** חכמים אומרים יש מילון במקום חליצה דמגיא. מתני' דבא סימן "הוה מלי לאתויי אבל מייתי ברייתא מסוס דמפורש בה ר' מאיר: **עד** שירבה השחור על הלבן. פירוש הכשר לבן הוא וקאמר ר' יהודה דבעי שישחיר לותו המקום מן הטערות ובשתי טערות סגי דמפורש בפרק בא סימן ולא שירבה ממש אלא שיהו שתי טערות שוכבות וגרלה כמו שריבה השחור כלומר דומה כמו שיש שם טערות הרבה ושם פירש בקונטרס דלא גרסינן על הלבן*:

הדרן עלך הכל שוחטין

משיקו במים משהתמיץ אין משיקו במים אמר רבא לא שנו אלא שתמדו במים טהורים ונטמאו אבל טמאים מעיקרא לא אזל רב גביהה מבי כתיל אמרה לשמעתא קמיה דרב אשי מ"ש טמאין מעיקרא דלא דאמרינן איידי דמיא יקרי שבני תתאי ופירא קפי מלעיל ולא קא סלקא להו השקה למיא א"ה טהורים ולבסוף נטמאו נמי אלא מבלבלי "ה"נ מבלבלי: **מתני'** *כל מקום שיש מבר אין קנס וכל מקום שיש קנס אין מבר: **גמ'** *אמר רב יהודה אמר רב זו דברי ר"מ אבל חכמים אומרים יש קנס במקום מבר *דתניא 'קטנה מבת יום אחד עד שתביא ב' שערות יש לה מבר ואין לה קנס משתביא ב' שערות עד שתיבגר יש לה קנס ואין לה מבר דברי רבי מאיר שהיה רבי מאיר אומר כל מקום שיש מבר אין קנס וכל מקום שיש קנס אין מבר וחכ"א 'קטנה מבת ג' שנים ויום אחד עד שתיבגר יש לה קנס קנס אין מבר לא אימא אף קנס במקום מבר: **מתני'** כל מקום שיש מיאון 'אין חליצה וכל מקום שיש חליצה "אין מיאון: **גמ'** אמר רב יהודה אמר רב זו דברי ר"מ אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ו) *דתניא 'עד מתי הבת ממאנת עד שתביא שתי שערות דברי ר"מ ר' יהודה אומר עד שירבה השחור על הלבן: **מתני'** כל מקום שיש תקיעה אין הבדלה וכל מקום שיש הבדלה אין תקיעה *יו"ט שחל להיות בע"ש תוקעין ולא מבדילין במ"ש מבדילין ולא תוקעין כיצד מבדילין "המבדיל בין קודש לקודש ר' דוסא אומר בין קודש חמור לקודש הקל: **גמ'** היכי תוקע אמר רב יהודה תוקע ומריע מתוך תקיעה ורב אסי אמר תוקע ומריע בנשימה אחת אתקין רב אסי בהוצל כשמעתיה מיתיבי *יו"ט שחל להיות בע"ש תוקעין ולא מריעין מאי לאו לא מריעין כלל לא רב יהודה מתרץ לטעמיה ורב אסי מתרץ לטעמיה רב יהודה מתרץ לטעמיה לא מריעין בפני עצמה אלא מתוך תקיעה ורב אסי מתרץ לטעמיה לא מריעין בשתי נשימות אלא בנשימה אחת: ובמוצאי שבת כו': היכא אמר לה א"ר יהודה "בתחיומתה וכן אמר ר"נ בתחיומתה ורב ששת בריה דרב אידי אמר אף בפתיחתה ולית הלכתא כוותיה: רבי דוסא אומר בין קדש חמור לקדש הקל: ולית הלכתא כוותיה א"ר זירא 'יו"ט שחל להיות באמצע שבת אומר המבדיל בין קדש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה מ"ט סדר הבדלות הוא מונה:

הדרן עלך הכל שוחטין

ביומה שקדשה אמה לו אמיה ואפילו לדעתה יכולה למתן ויולאה בלא גט עד שתביא שתי שערות וכל ימי קטנותה אינה רשויה לחליצה אם יבמה היא דאים כתיב בפרשה ואם לא יחפוץ האיש ומקשינן אשה לאיש ומשנרחית לחליצה אינה יכולה למאן: **גמ'** זו דברי ר"מ. דאמר נערה לא ממאנת: **במקום חליצה.** דאפילו נערה יכולה למאן: **עד שירבה השחור.** שיוקף אותו מקום בשער ובמסכת נדה (דף נב:) מפרש לא שירבה ממש אלא שיהו שתי שערות תרוכות שוכבות וגרלה כמו שריבה השחור: **מתני' תקיעה.** ערבי שבתות וימים טובים להבטיל את העם מן המלאכה וכן המשנות תוקעין להבדיל בין קדש לחול: **הבדלה.** בתפלה ועל הכוס במוצאי שבתות וימים טובים: **תוקעין.** אע"פ שגם היום יו"ט הוא ואין בו מלאכה תוקעין להבדיל ממלאכת אוכל נפש: **ולא מבדילין.** מפני שהנכנס חמור מן הולה: **אל לפיום במוצאי שבת מבדילין.** לפי שהולה חמור מן הנכנס ותקיעה אין כאן: **כילד מבדילין.** בין שבת ליום טוב כשהולה במוצאי שבת: **גמ'** היכי תוקע. ביו"ט שבת"ש כשהולה תוקע להבדיל בין קדש לחול דבעי שיהי משאר ערבי שבתות שהרי אין קדושה הנכנסת חמורה מקדושה היוצאה כל כך: **מפוך תקיעה.** קודם שיסיים התקיעה הוא מריע בסופה: **בנשימה אחת.** ומכל מקום מפסיק הוא ביניהם: **היכא אמר לה.** להא בין קדש לקדש: **בתחיומתה.** של הבדלה אבל בפתיחתה הוא אומר בין קדש לחול וכך אנו עוהגים: **אף בפתיחתה.** מתחיל המבדיל בין קדש לקדש בין אור לחשך: **ולית הלכתא כוותיה.** שהרי למעלה סדר הבדלות הוא בא בתחלה והבדלה דכתיבה באוריתא בקודם וחול כתיבה וכרבי דוסא נמי ליה (ליה) הלכתא דלא מזלזלינן ביום טוב לקרותו קודש הקל: **באמצע שבת.** אפ"ה אמרינן בין יום השביעי אע"ג דלא שייך יום השביעי הכא כלל: **סדר הבדלות.** האמורות בתורה הוא מונה ולהבדיל בין הקדש וגו'. ויבדל בין האור ובין החושך. ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי ובין יום השביעי כו' היינו בין קדש לחול ומשום דבעי למימר מעין אחתימה סמוך לחתימתה:

הדרן עלך הכל שוחטין

בקולבן. כלומר קולבן זוהי מעה קפנה שכל ישראל חייבין מחצית השקל בכל שנה ושנה ושני מחצית השקל יתירא משקל ואם בין שני אדם נותנין שקל חייבין לוסיף קולבן ואם אדם אחד חייב שקל להקדש ונותן שקלים אין להוסיף עליו כלום והבא הכי קאמרינן האחין שבעניין זה הוויין שותפין שהניח להן אביהן ביחד ירושתן ואח"כ לא חלקו דומין לאדם אחד ואין חייבין בקולבן אם נותנין בין שניהם שקל שלם בשביל שני מחצית השקל חייבים במעשר בהמה דאין דומין בקולבות אבל אם חייבין בקולבן דהניח להן ירושה יהוי קרקע ובהמות וחלקו ואח"כ נשתתפו דומין בקולבות שלקח זה חלקו כנגד חלק חברו דומין כמין שני בני אדם וחייבין בקולבן ופטורין ממעשר בהמה: כל מקום שיש מכר אין לה קנס. כלומר באותו זמן שיכול למכור אדם את בתו לאמה אם אדם אחד תפשה ושכב עמה אין לה חמשים כסף שכתוב בפסוק הנערה והאב אינו יכול למוכרה נערה אלא קטנה וקפנה אין לה קנס ובבמה שנים והיא ושובה נערה בת אחת עשרה שנים וחצי עד שתים עשרה שנים מביאה ב' שערות ואילך הן ששה חדשים ומכאן ואילך חשובה בוגרת: וכל מקום שיש קנס אין מכר. כלומר בזמן נערות שיש קנס אין האב יכול למוכרה אבל הכ"א יש קנס במקום מכר כלומר אפילו ביטי קפנותה שהאב יכול למוכרה אם אדם תפשה באותו זמן ושבב עמה יש לה קנס: כל מקום שיש מיאון אין חליצה. כלומר באותו זמן שהבת קודם שתביא ב' שערות אינה יכולה לחלוץ ולא ליבם ואינה ראויה לחליצה אלא א"כ יכולה ליבם שמא לאחר זמן תמצא אילונית דאינה ראויה לזולר ונמצא פוגם בערוה באשת איש אלא כדין שיבום איילונית אין חשוב יבום מ"מ דבעינן להקים לאחיו שם וליכא דאילונית היא: וחכ"א עד שירבה השחור. כלומר עד שישחיר באותו מקום לרוב שערות ובאותה זמן יכולה לחלוץ: כל מקום שיש תקיעה אין הבדלה. כיצד יו"ט שחל להיות בע"ש [illegible]

קצט א מיי' פ"ב מהל' מאכלות אסורות הל' כה:

ר ב מיי' פ"ד מהל' עבודת כו"מ הל"ח סמג עשין סב:

ריא ג מיי' פ"ח מהל' נחלות הל"ח סמג עשין מד טוש"ע חו"מ סי' קמז סעיף ח בהגה"מ:

[נדה נב.]

רב ד מיי' פ"ח מהל' יבום הל"ח סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קסז סעיף ד:

רג ה ו מיי' פ"ח מהל' גירושין הל"ד (ומיי' פ"ד מהל' עבודת כו"מ) סמג עשין נח טוש"ע אה"ע סי' קסז סעי' יב:

[ערכ"ן שם' ב"ב קט. ותוס' כתובות ע. ד"ה עד]

רד ז מיי' פ"ט מהל' שבת הל' כח:

רה ח ט מיי' שם פכ"ט הל' כב סמג עשין עט טור לא"ח סי' תעב:

רו י מיי' שם הל"ג סמג שם טוש"ע לא"ח סי' הלא סעיף ח:

שיטה מקובצת

ו) אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: ב) והוי חבור ובטלי לגבי מקוה כתבואה פטאה שזרעה:

כתובות מב

[שם]

גו"ש

הגהות הב"ח

(ו) רש"י ד"ה כלי גרסינן וכו' מכת ג':

כתובות ע. יבמות יב: מכ"ש נב. [וע"ש תוס' ד"ה אבל] כ"ב קט.

שבת קיב:

[תוספתא פיק פ"ח תוספתא פוכה פ"ד]

רבינו גרשום

החיוב כלומר שמא אחי לאפוקי מתמר שבשלום לא היה מחמיץ על הצבר הזה שאם משיירין אותו עדיין היא מחמיץ: משיקו במים. כלומר אם נטמאו בשרץ או באוכלין הם טמאין: עד שלא התחיל משיקו במים. כיצד משיקו נוטל כלי שפיו קצר ומטלאו מן התמד שהוא פטא ומשים הכלי בתוך המקוה ומציף המים על פי הכלי וחשוב להו כמבילה והכי קאמר עד שלא התחיל החשוב כמים עושה לו השקה: אבל משהתחיל אין משיקו דחשוב יין ולין אין עושין השקה: לא שנו אלא שתמדו במים ונטמאו ועכשו יועיל להן השקה. אלא מבלבלי בין שתמדו במים טהורים לכתחלה ובין שלא תימדו במים טהורים לכתחלה ומעיל להן השקה בין (לאחר) [נטמאו מעקרא] ובין לבסוף: האחין השותפין שחיי'ם

מסורת הש"ס

ו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: ב) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: ג) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: ד) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: ה) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: ו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: ז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: ח) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: ט) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: י) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: יא) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: יב) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: יג) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: יד) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: טו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: טז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: יז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: יח) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: יט) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: כ) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: כא) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: כב) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: כג) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: כד) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: כה) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: כו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: כז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: כח) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: כט) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: ל) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: לא) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: לב) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: לג) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: לד) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: לה) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: לו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: לז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: לח) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: לט) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: מ) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: מא) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: מב) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: מג) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: מד) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: מה) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: מו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: מז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: מח) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: מט) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: נ) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: נא) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: נב) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: נג) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: נד) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: נה) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: נו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: נז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: נח) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: נט) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: ס) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: סא) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: סב) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: סג) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: סד) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: סה) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: סו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: סז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: סח) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: סט) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: ע) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: עא) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: עב) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: עג) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: עד) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: עה) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: עו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: עז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: עח) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: עט) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: פ) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: פא) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: פב) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: פג) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: פד) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: פה) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: פו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: פז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: פח) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: פט) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: צ) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: צא) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: צב) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: צג) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: צד) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: צה) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: צו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: צז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: צח) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: צט) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: ק) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קא) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קב) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קג) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קד) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קה) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קח) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קט) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קי) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קיא) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קיב) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קיג) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קיד) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קטו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קטז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קיז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קיח) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קיט) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קכ) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קכא) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קכב) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קכג) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קכד) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קכה) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קכו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קכז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קכח) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קכט) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קל) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קלא) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קלב) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קלג) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קלד) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קלה) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קלו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קלז) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קלח) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קלט) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קמ) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קמא) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קמב) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קמג) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קמד) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קמה) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצה ומאן חכמים ר' יהודה היא דתניא עד מתי: קמו) [תוס' ד"ה אבל] ד"ה אבל חכמים אומרים יש מיאון במקום חליצ